

[Hauch.]

ret hurtigt, og de Mennesker, som skal benytte Kortene, er jo i høj Grad interesserede i, at de saa nær som muligt er ført op til Dato. Derfor vil Forbrugerne af Kortene ogsaa være i nogen Grad interesserede i, at der sættes Fart i Revisionen af Kortene, saaledes at det Materiale, der kommer til at foreligge, er *up to date*. Man kan derfor ikke se bort fra, at de, der bruger Kortene, har to Interesser: de har naturligvis den Interesse at faa Kortene saa billigt som muligt, men de har ogsaa den Interesse, at Kortmaterialet i enhver Henseende svarer til de øjeblikkelige Forhold. Under Hensyn hertil finder jeg det ret rimeligt, at de Institutioner, som fremstiller Kortene, og de Mennesker, som benytter dem, kommer til at give en moderat Betaling for det Grundmateriale, som fremskaffes af Staten. Statens Udgift til Geodætisk Institut beløber sig til ca. 600 000 Kr. om Aaret, og det synes ret rimeligt, at de private, der udnytter dette Arbejde, er medvirkende til at nedbringe de meget betydelige Udgifter, der her er Tale om. En helt anden Sag er det, at der er en hel Række Kort, som det vil være naturligt at fritage for Afgift, og den højtærede Forsvarsminister har her gjort Rede for, hvilke Kort der er uberørt af Lovforslaget.

Under Hensyn til den udførlige Redegørelse, som den højtærede Forsvarsminister har givet, og til, at Lovforslaget i sig selv ikke er meget omfattende, men i sin Tendens naturligt og rimeligt, skal jeg tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

C. F. Sørensen: Dette lille Lovforslag, som det høje Ting i Øjeblikket behandler, om Stempelafgift af topografiske Kort gaar jo ud paa at faa dækket en rimelig Del af de Penge, Staten giver ud til Landets Opmaaling. Ved at følge den Behandling, der er blevet denne Sag til Del i det andet høje Ting, har jeg faaet det Indtryk, at man her skyder Spurve med Kanoner. Det er ikke en Allusion til den højtærede Forsvarsministers særlige Gerning, det er et Ord, man bruger, naar man synes, at Aktionen overfor en Sag er uforholdsmæssig stor. Jeg synes nemlig, at den Aktion, der er rejst her, er noget urimelig, thi regner man Statens Kort for Grundstoffet, Raamaterialet for de fleste Reklame-, Turist- og Automobilkort, der er i Handelen og i Cirkulation i Befolkningen, maa dette Grundstof sikkert være billigt Arbejdsmateriale for Producenterne. Der

forlanges ikke gennem dette Lovforslag Afgift af de Kort, som private Producenter selv fremskaffer, selv laver, men kun af de Kort, som er fremskaffet af Staten og benyttes af private, altsaa Materiale, som Staten, hele Samfundet har tilvejebragt. Der bestaar jo Ejendomsret til Forfatters Skrifter, til Musik, Skuespil og anden Kunst, den saakaldte Forfatter- og Kunstnerret. Jeg og mit Parti har den Opfattelse, at den samme Ret maa Staten have indenfor visse Omraader. Vi kan derfor ganske tiltræde de Synspunkter, den højtærede Forsvarsminister og det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) har gjort gældende, og kan anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Lange: Det Grundsynspunkt, der er kommet frem i Bemærkningerne til det i Folketinget fremsatte Lovforslag, og som ogsaa kom frem gennem de Udtalelser, den højtærede Forsvarsminister har fremsat: at de Virksomheder, som driver Erhvervsvirksomhed ved Fremstilling af Kort, med Rette bør betale en Afgift, et Bidrag til de Udgifter, Staten har ved at fremskaffe de Oplysninger, som er nødvendige til Fremstillingen, kan jeg i og for sig dele. Ganske vist er Konsekvenserne deraf ret vanskelige at overse. Der vil dog være en lang Række Omraader, hvor man kan sige, at Staten til en vis Grad bidrager til, at de paagældende Erhvervsvirksomheder kan gaa, og jeg kunde maaske være gaaet med til dette, hvis Lovforslaget ikke indeholdt en Række Detailbestemmelser, som jeg synes er uheldige. Der er ganske vist en hel Del Undtagelsestilfælde, i hvilke Kortene er afgiftsfri, men jeg synes, at den Dispensationsret, man her giver Krigsministeriet, kan komme til at virke i høj Grad uheldigt og i høj Grad uensartet. Hvis det saa endda var saaledes som forudsat i Bemærkningerne, at det kun var de Virksomheder, som driver Erhvervsvirksomhed ved Udarbejdelse af Kort, der skulde betale, men i Virkeligheden gaar Lovforslaget langt videre, og man har ikke meget andet at holde sig til med Hensyn til Undtagelserne end Krigsministeriets Dispensationsret. Jeg tror, det kan fremkalde meget uensartede Forhold, at man i saa høj Grad er afhængig af denne Dispensationsret, og da Lovforslaget indfører noget helt nyt, saaledes at man, som udtalt af den højtærede Forsvarsminister, i Virkeligheden slet ikke har nogen Mulighed for at kunne beregne, hvilke Indtægter Staten herigennem vil faa, kunde man